

Interessant [reportatge](#) hui de Winston Manrique sobre *literatura sense paper*, els llibres digitals:

Estamos en el comienzo de una revolución de cambio comparable a la invención de la imprenta de [Gutenberg](#) en 1440 y al largo proceso de la Revolución Industrial hace 200 años”, afirma [Rosental Calmon Alves](#), catedrático de la Universidad de Austin en Tejas, Estados Unidos, periodista brasileño y uno de los expertos y pioneros de periódicos en internet. Una revolución digital con una decisiva influencia en el mundo del libro porque, advierte Calmon Alves, se trata de una gran ruptura de los modelos de creación, promoción, venta y lectura donde no hay fronteras y todo está por ver y descubrir. ¡Conquistar!

Per a parlar d'un tema que controlen molt bé alguns catedràtics de l'autònoma, de la Sorbona o de la Sapienza, solen aparèixer uns altres d'austin, Los Angeles o Chicago. Això em fascina. Són eixes [notícies](#) que sovint comencen així: «Según un estudio de la Universidad de Missouri, blablablà». En fi. Personalment, jo no la crec comparable, ni de bon tros, a la revolució de Gutenberg. Sens dubte, serà una revolució o no serà, però ben diferent. La invenció de la impremta, unida a uns altres factors, fou clau en la propagació d'una revolució global, i no solament de la literatura. Era el naixement del llibre tal com, més o menys, el coneixem avui. Però era també, i sobretot, el naixement d'un nou món, el de les idees. Cap [segle de les llums](#) a la vista, de moment. O sí? La digitalització dels llibres no suposa cap revolució en el món de les idees, no augura cap canvi radical a nivell cultural ni ideològic. No cal ser profeta per a intuir que es produirà un terratrèmol en els canals de distribució, la dissolució d'alguns intermediaris i una transformació molt important de la relació entre l'autor i el lector. Escèptic com sóc, però, tampoc no ens durà a cap paradís, això. De fet, que el paradís no existeix ja ho sabien el poeta medieval i el del Renaixement. També ho sap el digital. Com en l'analògica, també la publicació virtual reclamarà certs canals-portals amb un marcat caràcter editorial i, segurament, amb unes finalitats paregudes a les que tenen ara els editors. Passa, però, que un escriptor amb renom, molt llegit i venut, podrà aleshores muntar la seua pròpia editorial a molt bon preu. Què passarà amb eixe tros del pastís que ara és propietat de les editorials?

Recomane el blog: [“El futuro de libro”](#).